

Bemærkninger til lovforslaget

I juni 1967 vedtog Folketinget loven om garantier for lån til industrivirksomheder (jfr. FT 1966-67, sp. 1553, 2424, 4291, 4415; tillæg A, sp. 2011; tillæg B, sp. 1217; tillæg C, sp. 631).

Formålet med loven er gennem statsgaranti at lette optagelsen af lån til finansiering af anlægsudgifter for industrivirksomheder. Baggrunden var en internationalt stedfunden frigørelse af samhandelsforhold og forandringer i konkurrenceforhold, hvilken udvikling forventedes at ville stille stadigt større krav til Danmarks konkurrenceevne og produktivitet. Dertil kom en forventning om stadigt mere kapitalkrævende produktionsformer.

I henhold til loven kan der i hvert finansår inden for et beløb af 30 mill. kr. ydes garanti af statskassen for lån til industrivirksomheder, hvis dette findes påkrævet for at bistå virksomheden ved en omstilling til ændrede markedsforhold eller for at muliggøre iværksættelse, udvidelse eller rationalisering af samfundsnyttig produktion, især hvor der hertil er knyttet en særlig risiko. Garanti for lån kan kun ydes, såfremt en hensigtsmæssig finansiering ikke ellers skønnes at kunne gennemføres. Ved at yde garanti påtager staten sig selv-

skyldnerkaution for lånet, der i øvrigt må optages på kapitalmarkedet på normal vis.

Den statslige administration er henlagt til Direktoratet for Egnsudvikling, og til bistand ved behandling af ansøgninger er der nedsat et udvalg bestående af en formand og en repræsentant for hver af følgende: industriministeriet, finansministeriet, Industrirådet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Ved lovforslaget foreslås adgangen til at yde garanti af statskassen bragt til ophør. Begrundelsen herfor er, at ordningen i en årrække ikke har været udnyttet. Siden finansåret 1972-73 har der ikke været givet tilsagn efter loven. Erhvervslivets hovedorganisationer er på denne baggrund indforstået med, at den ophæves. Pr. 5. november 1979 var 9 garantier for et samlet beløb af kr. 930.625 i kraft. De ydede garantier kan tidligst ventes afviklet med udgangen af 1992.

I afviklingsperioden må den hidtidige administration af garantiordningen fortsætte, og forslaget vil derfor ikke medføre nogen påregnelig ændring i arbejdsbyrden for Direktoratet for Egnsudvikling.

Forslaget vil ikke få administrative eller finansielle konsekvenser for kommunerne.